

[Knud Lind]

fra blåøjet naivitet eller ud fra politiske motiver havde den indstilling, at hvad der foregik af ulovligheder på Christiania, hverken ragede skattevæsen, toldvæsen eller offentlige værker – og da slet ikke politiet. Og allerede dengang fandtes der mange ubeslutsomme politikere, som ikke kunne eller turde tage stilling til ret meget.

Nu var det københavnske politi som kendt fra dagspressen til en slags jubilæumsfest i Christiania den 26. september, hvilket ikke gik helt stille af, og så skulle dette vel være overstået. Men vi føler alligevel trang til her at komme med nogle enkelte kommentarer som en slags tilbageblik i anledning af jubilæet, ikke som en hyldest til Christiania, men som et alvorligt memento til den brede offentlighed.

Ser man på Christiania i dag, må man acceptere betegnelsen »elendighedens marked«, sådan som et dagblad har karakteriseret området. Den lille idealistiske flok er reduceret til næsten intet, mens den anden gruppe er vokset foruroligende til en broget flok af mere eller mindre kriminelle, narkomaner, voldsmænd og -kvinder, alkoholikere og et større kontingent af udlændinge, som kan have flere grunde til at synes bedre om Christiania end om deres hjemland. Et særligt problem er de mange unge grønlandere, som tumler rundt i dette morads. Det er denne brogede flok, der tegner billedet af Christiania anno 1981.

Til trods for dette – eller måske nærmest derfor – er der stadig nogle, der fastholder tesen om, at myndighederne ikke skal blande sig i det, der foregår i Christiania, og at specielt politiet skal holde sig borte for ikke at virke provokerende på de sarte sjæle. Og hvad angår politiske beslutninger om, hvad det hele skal ende med, er man ikke kommet mange skridt videre gennem de forløbne 10 år.

At politiet er uønsket i Christiania, er netop det, der interesserer os i denne sammenhæng. Set fra vore kunders synsvinkel forstår vi det da ganske udmærket, men kan samfundet uden videre acceptere, at politiet selv skal til at vurdere, hvor lovgivningen skal gælde, og hvor der er frit slag for alle initiativer? Er det ikke fortsat meningen, at politiet skal rette sig efter de direktiver, der er anvist i lovgivningen? Vi er overhovedet ikke i tvivl om, at svaret fra 99 pct. af befolkningen

vil være et klart nej til det første spørgsmål og et lige så klart jo til det andet.

Derfor må man forundres over, at dagbladet Aktuelt, som vel er det blad, der står regeringen nærmest, i en lederartikel den 29. september harcelerer over, at en tidligere justitsminister har spurgt den nuværende, om der gælder specielle love for Christiania. Lederskribenten, som måske endda er identisk med et nuværende folketingsmedlem, giver det besynderlige svar:

»Alle ved, at det gør der, men Ole Espersen bliver naturligvis nødt til i det kommende samråd at hævde, at vi alle er lige for loven.«

Nu er det heldigvis ikke Aktuelt's leder-skribent, der skal bestemme sådan noget, men hans indstilling synes udmærket at dække den, der er herskende på bjerget. Og så er det, vi politifolk endnu en gang må forundres. Kan man dog ikke begribe, at man gennem den slags forvirrede skrivelser og tilsvarende udtalelser udelukkende er med til at holde bålet i Christiania i gang, og at man direkte støtter beboerne i Christiania i den opfattelse, at de er noget helt særligt, der er fredet for alle myndigheder – og allermest for politiet?

Det synes for mange mennesker at være accepteret, at når der er tale om venstrefløjens ulovlige aktivitet, så skal politiet sætte sig til at spille ludo med demonstranterne i Christiania eller foran barrikaderne et eller andet sted i byen – måske endda med en borgmester som modspiller. Hvis politiet følger lovgivningen, som det skal, er det politisk indblanding. Man fristes til at lege med den tanke, at en højrefløjensbevægelse en skønne dag vil optræde på samme måde. Ville en Villo Sigurdsson, en Tine Bryld og andre af deres meningsfæller også foreslå, at politifolk gav sig til at optræde som legeonkler? Næppe. Og det er det, der er det fortvivlende ved hele situationen. Det er renlivet politisk ideologi, der ligger bag

. . . . Den 26. september havde det københavnske politi endnu et alvorligt sammenstød med det urolige folkefærd i Christiania. Sammenstødet udviklede sig voldsomt i gaderne uden for Christiania, hvor der ud over de sædvanlige sten og flasker også blev anvendt benzinbomber mod politiet; 21 politifolk kom til skade, heraf blev 10 hospitalsbehandlet. På den »anden« side kom kun én de-